25. marts 2021

P9_TA(2021)0097

Samhørighedspolitik og regionale miljøstrategier i kampen mod klimaændringer

Europa-Parlamentets beslutning af 25. marts 2021 om samhørighedspolitik og regionale miljøstrategier i kampen mod klimaændringer (2020/2074(INI))

(2021/C 494/03)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til traktaten om Den Europæiske Union (TEU), særlig artikel 3 og 21, til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), særlig artikel 4, 11, 173-178, 191 og 194, og til den dertil knyttede protokol nr. 28 om økonomisk, social og territorial samhørighed,

— der henviser til den aftale, der blev vedtaget på den 21. partskonference under De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (COP21) i Paris den 12. december 2015 (Parisaftalen), særlig artikel 7, stk. 2, og artikel 11, stk. 2, som anerkender de lokale, subnationale og regionale dimensioner af klimaændringer og klimaindsats,

— der henviser til 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling, som blev vedtaget af FN's Generalforsamling den 25. september 2015, og til verdensmålene for bæredygtig udvikling,

— der henviser til Kommissionens meddelelse af 11. december 2019 om den europæiske grønne pagt (COM(2019)0640),

— der henviser til sin beslutning af 14. marts 2019 om klimaændringer — en europæisk strategisk og langsigtet vision for en fremgangsrig, moderne, konkurrencedygtig og klimaneutral økonomi i overensstemmelse med Parisaftalen ([1]),

— der henviser til sin beslutning af 28. november 2019 om klima- og miljøkrisen ([2]),

— der henviser til sin beslutning af 15. januar 2020 om den europæiske grønne pagt ([3]),

— der henviser til sin beslutning af 17. april 2020 om en EU-koordineret indsats til bekæmpelse af covid-19-pandemien og dens konsekvenser ([4]),

— der henviser til Det Europæiske Råds konklusioner af 11. december 2020 om klimaforandringer,

— der henviser til særrapporten fra Det Mellemstatslige Panel om Klimaændringer (IPCC) om global opvarmning på 1,5 °C, panelets femte vurderingsrapport (AR5) såvel som dets sammenfattende rapport, dets særlige rapport om klimaforandringer og landarealer og særrapporten om havet og kryosfæren i et klima i forandring,

— der henviser til Det Europæiske Miljøagenturs indikatorvurdering om økonomiske tab fra klimarelaterede ekstreme forhold i Europa, der blev offentliggjort den 20. december 2020,

— der henviser til det generelle EU-miljøhandlingsprogram frem til 2020 — »Et godt liv i en ressourcebegrænset verden« og Kommissionens forslag til det generelle EU-miljøhandlingsprogram frem til 2030 og dennes vision for 2050,

— der henviser til FN's konvention om den biologiske mangfoldighed,

— der henviser til sin beslutning af 16. januar 2020 om det 15. møde i partskonferencen under konventionen om den biologiske mangfoldighed (COP15) ([5]),

— der henviser til Kommissionens forslag af 4. marts 2020 til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om rammerne for at opnå klimaneutralitet og om ændring af forordning (EU) 2018/1999 (»den europæiske klimalov« (COM(2020)0080),

([1]) EUT C 23 af 21.1.2021, s. 116.
([2]) Vedtagne tekster, P9_TA(2019)0078.
([3]) Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0005.
([4]) Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0054.
([5]) Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0015.

25. marts 2021

— der henviser til Kommissionens forslag af 14. januar 2020 til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af Fonden for Retfærdig Omstilling (COM(2020)0022) og til dens ændrede forslag af 28. maj 2020 hertil (COM(2020)0460),

— der henviser til Kommissionens forslag af 28. maj 2020 til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om lånefaciliteten for den offentlige sektor under mekanismen for retfærdig omstilling (COM(2020)0453),

— der henviser til Kommissionens forslag af 28. maj 2020 til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) nr. 1303/2013 for så vidt angår ekstraordinære supplerende midler og gennemførelsesordninger under målet om investeringer i vækst og beskæftigelse med henblik på at yde bistand til fremme af kriseafhjælpning i forbindelse med covid-19-pandemien og forberedelse af en grøn, digital og modstandsdygtig genopretning af økonomien (REACT-EU) (COM(2020)0451),

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 af 17. december 2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 ([6]),

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1301/2013 af 17. december 2013 om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og om særlige bestemmelser vedrørende målet om investeringer i vækst og beskæftigelse og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1080/2006 ([7]),

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1304/2013 af 17. december 2013 om Den Europæiske Socialfond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1081/2006 ([8]),

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1299/2013 af 17. december 2013 om særlige bestemmelser for støtte fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling til målet om europæisk territorialt samarbejde ([9]),

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1300/2013 af 17. december 2013 om Samhørighedsfonden og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1084/2006 ([10]),

— der henviser til Kommissionens forslag af 29. maj 2020 til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelsen af InvestEU-programmet (COM(2020)0403);

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer og om ændring af forordning (EU) 2019/2088 ([11]),

— der henviser til Europa-Parlamentets undersøgelse om samhørighedspolitik og klimaændringer,

— der henviser til sin beslutning af 13. juni 2018 om samhørighedspolitikken og den cirkulære økonomi ([12]),

— der henviser til artikel 349 i TEUF som fortolket af Domstolen i Mayotte-dommen af 15. december 2015 (de forenede sager C-132/14 til C-136/14) som giver mulighed for at vedtage specifikke undtagelsesbestemmelser for EU's regioner i den yderste periferi,

— der henviser til Kommissionens meddelelse af 5. marts 2020 om en strategi for ligestilling mellem mænd og kvinder 2020-2025 (COM(2020)0152),

---

([6]) EUT L 347 af 20.12.2013, s. 320.
([7]) EUT L 347 af 20.12.2013, s. 289.
([8]) EUT L 347 af 20.12.2013, s. 470.
([9]) EUT L 347 af 20.12.2013, s. 259.
([10]) EUT L 347 af 20.12.2013, s. 281.
([11]) EUT L 198 af 22.6.2020, s. 13.
([12]) EUT C 28 af 27.1.2020, s. 40.

25. marts 2021

— der henviser til forretningsordenens artikel 54,

— der henviser til udtalelser fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevaresikkerhed, Transport- og Turismeudvalget og Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter,

— der henviser til betænkning fra Regionaludviklingsudvalget (A9-0034/2021),

A. der henviser til, at klimaændringer er en udfordring, der overskrider grænserne, og der kræves en øjeblikkelig og ambitiøs indsats på globalt og europæisk plan og på nationalt, regionalt og lokalt plan for at begrænse den globale opvarmning til 1,5 °C over det førindustrielle niveau og forhindre omfattende tab af biodiversitet; der henviser til, at der er behov for presserende foranstaltninger for at sikre, at stigningen i den globale gennemsnitstemperatur holdes under 2 °C i forhold til det førindustrielle niveau, da ethvert tab af biodiversitet vil få stor indflydelse, herunder på kvaliteten af landbrugsproduktionen;

B. der henviser til, at en stigning på 1,5 °C er det højeste, som planeten kan tåle; der henviser til, at menneskeheden, hvis temperaturerne stiger yderligere efter 2030, vil komme ud for endnu flere tørkeperioder, oversvømmelser, ekstrem varme og fattigdom for hundredvis af millioner af mennesker, at dens mest sårbare befolkningsgrupper sandsynligvis vil bukke under, og at selve dens overlevelse på længere sigt kan være truet, som det påpeges i EU's interinstitutionelle rapport med titlen »Challenges and Choices for Europe«;

C. der henviser til, at Det Europæiske Miljøagentur skønner, at klimarelaterede ekstreme forhold mellem 1980 og 2019 forårsagede økonomiske tab på i alt 446 mia. EUR i EØS-medlemslandene; der henviser til, at dette svarer til 11,1 mia. EUR om året, og de samlede deflaterede tab udgør næsten 3 % af de analyserede landes BNP;

D. der henviser til, at nylige undersøgelser viser, at det globale opvarmningspotentiale (GWP) for fossil naturgas (methan — CH_4) er væsentligt højere end tidligere antaget;

E. der henviser til, at den globale opvarmning kan nå op på 1,5 °C over det førindustrielle niveau i indeværende programmeringsperiode, hvilket nødvendiggør en øjeblikkelig indsats for at tackle klimakrisen i overensstemmelse med EU's politikker om reduktion af drivhusgasemissioner, den europæiske grønne pagt, FN's 2030-dagsorden for bæredygtig udvikling og Parisaftalen;

F. der henviser til, at omstillingen til en klimaneutral økonomi senest i 2050 både er en udfordring for Unionen og dens medlemsstater, regioner, byer, lokalsamfund, mennesker, arbejdere, virksomheder og industrien; der henviser til, at der ikke desto mindre skal findes en balance mellem de ambitiøse klimamål og bevarelsen af økonomiens konkurrenceevne uden at underminere opfyldelsen af 1,5 °C-målet;

G. der henviser til, at dette mål vil kræve en samlet omstilling af det europæisk samfund og den europæiske økonomi, da nogle sektorer vil opleve en irreversibel nedgang i produktionen sammen med et tab af arbejdspladser i de økonomiske aktiviteter baseret på produktion og brug af fossile brændstoffer, mens andre sektorer vil have held med at finde et teknologisk alternativ;

H. der påpeger, at bæredygtighed bør ses som en afbalanceret tilgang til at bringe bæredygtig vækst, sociale fremskridt og miljøet sammen;

I. der henviser til, at den interinstitutionelle aftale af 16. december 2020 ([13]) fastlægger et overordnet mål om, at tilsammen mindst 30 % af udgifterne i Unionens budget og i forbindelse med EU-genopretningsinstrumentet støtter klimamål, og et nyt årligt biodiversitetsmål på 7,5 % fra 2024 med henblik på at opnå 10 % i 2026 og 2027;

J. der henviser til, at øer, navnlig småøer, og regionerne i den yderste periferi er de af EU's områder, der er mest udsatte og sårbare over for følgerne af klimaændringer, og at de er nødt til at håndtere specifikke og yderligere udfordringer og omkostninger under omstillingen; der henviser til, at klimaændringerne og de mange følger heraf berører europæiske

([13]) Interinstitutionel aftale af 16. december 2020 mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning samt om nye egne indtægter, herunder en køreplan hen imod indførelse af nye egne indtægter (EUT L 433 I af 22.12.2020, s. 28).

regioner på forskellige måder, med forskellig styrke og inden for forskellige tidsrammer, og forvaltningen af omstillingen vil føre til mange strukturelle ændringer; der henviser til, at borgere og arbejdstagere derfor vil blive påvirket på forskellige måder, og ikke alle lande vil blive lige hårdt ramt eller være i stand til at reagere hensigtsmæssigt; der understreger vigtigheden af, at man ved udarbejdelsen af den langsigtede vision for landdistrikter i Europa fokuserer på at styrke landdistrikterne og gøre dem til attraktive steder at bo og arbejde;

K. der henviser til, at øer og regioner i den yderste periferi og andre yderområder har et enormt potentiale med hensyn til produktionen af vedvarende energi og er strategiske laboratorier for gennemførelse af innovative politiske foranstaltninger og tekniske løsninger relateret til at gennemføre energiomstillingen, reducere CO_2-emissionerne og fremme skiftet til den cirkulære økonomi;

L. der henviser til, at samhørighedspolitikken ikke kun giver investeringsmuligheder, der kan udnyttes til at opfylde lokale og regionale behov, gennem de europæiske struktur- og investeringsfonde (ESI-fondene), men også udgør en integreret politisk ramme med henblik på at mindske de udviklingsmæssige skævheder mellem de europæiske regioner og hjælpe dem med at tackle de mange udfordringer, der er forbundet med deres udvikling, bl.a. gennem miljøbeskyttelse, arbejdspladser af høj kvalitet og en retfærdig, inklusiv og bæredygtig udvikling;

M. der henviser til, at de økonomiske, sociale og territoriale forskelle, som samhørighedspolitikken skal tackle som sit primære mål, også kan blive påvirket af klimaændringerne og konsekvenserne heraf på lang sigt, og EU's klimapolitiske foranstaltninger bør også støtte målene for EU's samhørighedspolitik;

N. der henviser til, at samhørighedspolitikken spiller en central rolle i at støtte mindre udviklede regioner eller områder med naturlige og geografiske handicap og ofte er de første, der rammes af følgerne af klimaændringer, men har færre ressourcer til at håndtere dem;

O. der henviser til, at samhørighedspolitik er et vigtigt redskab til at opnå en retfærdig omstilling til en klimaneutral økonomi, der ikke lader nogen i stikken; der henviser til, at kvinder og mænd kan blive påvirket forskelligt af grønne politikker til bekæmpelse af klimaændringer; der henviser til, at indvirkningen på sårbare og marginaliserede grupper også bør tages i betragtning;

P. der henviser til, at de lokale og regionale myndigheder og andre relevante interessenter er centrale aktører for en effektiv gennemførelse af samhørighedspolitikken og en effektiv reaktion på den presserende trussel, som klimaændringerne udgør; der henviser til, at de er ansvarlige for brugen af en tredjedel af de offentlige udgifter og to tredjedele af de offentlige investeringer, og at det derfor er vigtigt at skabe mekanismer såsom borgmesterpagten for klima og energi, som har til formål at samle de lokale og regionale myndigheder, der er ansvarlige for gennemførelsen af EU's klima- og energimål;

Q. der henviser til, at klimakrisen hænger tæt sammen med andre kriser såsom biodiversitetskrisen samt den sundhedsmæssige, sociale og økonomiske krise. der er forbundet med covid-19-pandemien; der henviser til, at selv om disse skal tackles parallelt, skal de hver især behandles forskelligt og på en hensigtsmæssig måde;

R. der henviser til, at Den Europæiske Unions Solidaritetsfond siden sin oprettelse i 2002 er blevet aktiveret som reaktion på mere end 90 katastrofale hændelser og har mobiliseret over 5,5 mia. EUR i 23 medlemsstater og et tiltrædelsesland; der henviser til, at anvendelsesområdet for Den Europæiske Unions Solidaritetsfond er blevet udvidet som led i EU's reaktion på udbruddet med covid-19 for at kunne dække større folkesundhedskriser, og loftet for forudbetalinger er blevet forhøjet;

S. der henviser til, at omstillingen til en klimaneutral, bæredygtig og cirkulær økonomi skal involvere alle aktører i samfundet, og navnlig den private sektor, arbejdsmarkedets parter og borgerne sammen med de folkevalgte — herunder lokale og regionale myndigheder, og skal understøttes af solide og inklusive sociale foranstaltninger for at sikre en retfærdig omstilling, hvor erhvervslivet støttes, og hvor der bevares og fastholdes arbejdspladser, særligt de grønne og de blå;

25. marts 2021

T. der henviser til, at medlemsstaterne har vedtaget nationale energi- og klimaplaner, og at regionerne i overensstemmelse hermed bør indgive regionale planer for modvirkning og tilpasning til emissioner, som har til formål at udstikke en vej mod klimaneutralitet senest i 2050;

U. der henviser til, at omstillingen til en klimaneutral økonomi inden 2050 kan opnås ved hjælp af en kombination af offentlig finansiering på EU-plan og nationalt plan og ved at skabe de rette betingelser for privat finansiering;

V. der henviser til, at energikilder, der er baseret på fossile brændstoffer, og navnlig på faste fossile brændstoffer, undergraver bestræbelserne på at opnå klimaneutralitet, og Den Europæiske Union bør således sikre et konsistent regelsæt for yderligere at fremme brugen af vedvarende energikilder såsom sol- og biomasseenergi i stedet for fossile brændstoffer; der i denne henseende henviser til, at samhørighedspolitikken bør sikre princippet om »energieffektivitet først« med henblik på at gøre energiefterspørgslen og -forsyningen mere effektiv, og at det bør efterleves i alle energirelaterede investeringer inden for rammerne af samhørighedspolitikken; der henviser til, at anvendelsen af energikilder baseret på naturgas i en overgangsperiode frem til 31. december 2025 for mange medlemsstater kan være en forudsætning for at opnå en retfærdig energiomstilling, der ikke skader samfundet eller lader nogen i stikken; der henviser til, at regionale miljøstrategier bør kædes sammen med ambitiøse klimamål, der kan gå videre end det overordnede mål om at opnå et klimaneutralt EU senest i 2050, og senest den 31. december 2025 bør udfase fossile brændstoffer, herunder gasinfrastrukturprojekter, støtte udskiftningen af disse med bæredygtigt produceret vedvarende energi, materialer og produkter og fremme ressourceeffektivitet og bæredygtig udvikling generelt i overensstemmelse med bestemmelserne i forordning om EFRU/Samhørighedsfonden ([14]);

W. der henviser til, at regionale miljøstrategier bør tilstræbe fuld og stabil beskæftigelse sammen med sociale fremskridt og ikke-forskelsbehandling med henblik på bedre at tackle virkningerne af klimaforandringerne og bekæmpe tabet af biodiversitet;

X. der henviser til, at planer for affaldshåndtering bør følge principperne for den cirkulære økonomi og være en del af de regionale miljøstrategier;

Y. der henviser til, at en europæisk flerniveau-forvaltningsmodel, der bygger på et aktivt og konstruktivt partnerskab mellem de forskellige forvaltningsniveauer og interessenter, er afgørende for overgangen til klimaneutralitet; der henviser til, at lokalsamfunds- og borgerinitiativer i høj grad kan understøtte den økologiske omstilling og bekæmpe klimaændringer;

Z. der henviser til, at EU's makroregionale strategier kan hjælpe med at udpege centrale sektorer og områder for samarbejde mellem forskellige regioner, som står over for fælles udfordringer såsom klimaændringer, klimatilpasning og modvirkning af klimaændringer, biodiversitet, transport, affaldshåndtering, grænseoverskridende projekter og bæredygtig turisme;

1. understreger betydningen af at tackle klimaændringer i overensstemmelse med Unionens forpligtelser under den europæiske grønne pagt til at gennemføre Parisaftalen og målene for bæredygtig udvikling fuldt ud på linje med EU's klassificeringsordning under hensyntagen til sociale, økonomiske og territoriale aspekter for at sikre en retfærdig omstilling for alle territorier og deres borgere, uden at nogen lades i stikken; påpeger behovet for at forankre princippet om »ikke at gøre væsentlig skade«, som findes i klassificeringsforordningen, så det gælder for alle investeringer;

2. påskønner Kommissionens forslag om en europæisk klimalov, som er en hjørnesten i den europæiske grønne pagt, som forankrer 2050-målet om klimaneutralitet i EU-lovgivningen og fastsætter behovet for at omsætte det til konkrete lokale tiltag, der respekterer de enkelte områders begrænsninger og fremhæver deres aktiver, herunder de mellemliggende mål for 2030 og 2040, som Europa-Parlamentet har opfordret til; minder i denne henseende om, at målet med den europæiske grønne pagt er at beskytte, bevare og forbedre EU's naturkapital samt at beskytte borgernes sundhed og velbefindende mod miljørelaterede risici og virkninger;

([14]) Forslag til Europa-Parlaments og Rådets forordning om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og Samhørighedsfonden (COM(2018)0372).

25. marts 2021

3. understreger behovet for, at de lokale og regionale myndigheder klart forpligter sig politisk til at nå klimamålene, og understreger behovet for at intensivere dialogen på flere niveauer mellem nationale, regionale og lokale myndigheder om planlægning og gennemførelse af nationale klimaforanstaltninger, direkte adgang til finansiering for lokale myndigheder og overvågning af fremskridtene med de vedtagne foranstaltninger samt det presserende behov for at de får de relevante finansielle og administrative værktøjer til at nå disse mål; mener endvidere, at regionale og lokale myndigheder spiller en central rolle på alle stadier i forbindelse med planlægning, forberedelse og gennemførelse af projekter;

4. opfordrer de nationale og regionale programmyndigheder til at maksimere de transformerende virkninger af klima- og miljøbeskyttelse under den igangværende udarbejdelse af nationale og regionale programmer;

5. bemærker, at eventuelle politiske tilpasninger i forbindelse med opfyldelsen af Parisaftalen og dens femårsrapporter bør tages i betragtning på en måde, der er hensigtsmæssig og passende i forhold til samhørighedspolitikken, såsom i midtvejsrevisionen af EFRU-Samhørighedsfonden;

6. opfordrer alle lokale og regionale myndigheder til at vedtage lokale og regionale klimastrategier, der omsætter mål på EU-niveau til konkrete lokale mål, og som er baseret på en holistisk stedbaseret eller områdeorienteret tilgang, der kan tilvejebringe en langsigtet vision for klimaomstilling og bedre anvendelse af finansielle ressourcer under samhørighedspolitikken; understreger, at regionale miljøstrategier bør omfatte affaldshåndteringsplaner;

7. fremhæver samhørighedspolitikkens afgørende rolle i synergi med andre politikker i bekæmpelsen af klimaændringer og opnåelsen af klimaneutralitet senest i 2050 og det mellemliggende mål senest i 2030 og 2040 samt de lokale og regionale myndigheders rolle i en vidtrækkende reform af investeringspolitikker;

8. opfordrer til en indsats for at sikre større samhørighed og koordinering mellem samhørighedspolitikken og EU's øvrige politikker for at forbedre politisk integration af klimaaspekter, udforme mere effektive politikker, som er baseret på forebyggelse ved kilden, stille målrettet EU-finansiering til rådighed og som følge heraf forbedre gennemførelsen af klimapolitikker i praksis;

9. minder om, at klimapolitikkerne bør bidrage til at opnå fuld og stabil beskæftigelse, herunder grønne og blå job og uddannelse, der kan bidrage til retfærdige sociale fremskridt, og mener, at klimapolitikkerne skal beskytte de job, der er hårdest ramt af klimaændringerne, ved at skabe nye grønne job, således at arbejdstagerne ikke lades i stikken, når visse sektorer går over til den grønne økonomi; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at prioritere kampen mod klimaændringer sammen med kampen for inkluderende og bæredygtig udvikling og social retfærdighed og kampen mod fattigdom, energifattigdom og politikker, som er byrdefulde for sårbare og marginaliserede grupper; understreger i denne forbindelse, at der bør overvejes yderligere tiltag til bekæmpelse af energifattigdom;

10. påskønner Det Europæiske Råds holdning og anerkendelse af Parlamentets holdning om, at EU's udgifter bør være i overensstemmelse med målene i Parisaftalen og princippet om »ikke at gøre skade« i den europæiske grønne pagt; minder også om, at den nye lovgivningsmæssige ramme for samhørighedspolitikken medtager princippet om »ikke at gøre væsentlig skade«, der findes i klassificeringsforordningen, blandt de horisontale principper, der gælder for alle strukturfonde;

11. understreger, at bæredygtighed og omstilling til en økonomi, der er sikker, klimaneutral, klimarobust, mere ressourceeffektiv, økonomisk overkommelig, cirkulær og socialt afbalanceret, er afgørende for at sikre EU-økonomiens konkurrenceevne på lang sigt samt bevare den sociale samhørighed og dermed hjælpe med at skabe nye investeringsmuligheder i landbrug, handel, transport, energi og infrastruktur og fremme et mere sikkert og miljøvenligt forbrug samt bevare vores levevilkår og EU-borgernes trivsel;

12. påpeger, at det er af afgørende betydning fuldt ud at opretholde principperne om flerniveauforvaltning og partnerskab i samhørighedspolitikken, herunder også kønsperspektivet, da de lokale og regionale myndigheder har direkte kompetence i forhold, der vedrører miljø og klimaændringer, og gennemfører 90 % af foranstaltningerne vedrørende tilpasning til klimaændringer og 70 % af foranstaltningerne vedrørende modvirkning af klimaændringer; minder om, at de også kan udvikle foranstaltninger, der har til formål at fremme klimavenlig adfærd blandt borgerne, herunder dem, der er knyttet til affaldshåndtering, intelligent mobilitet og bæredygtige boliger; insisterer på, at omstillingen til klimaneutralitet

25. marts 2021

skal være retfærdig og inkluderende, med et særligt fokus på mennesker, som bor i landdistrikter og fjerntliggende områder; anerkender behovet for at støtte de territorier, der er mest påvirkede af omstillingen til klimaneutralitet, undgå, at de regionale forskelle øges, og styrke arbejdstagernes og de lokale og regionale samfunds stilling; opfordrer alle forvaltningsniveauer til at gøre deres bedste for at tilskynde til tværgående administrativt samarbejde, herunder til tværgående og vertikalt regeringssamarbejde, interregionalt, mellemkommunalt og grænseoverskridende samarbejde, for at dele viden og eksempler på bedste praksis for projekter og initiativer relateret til klimaændringer, som finansieres under samhørighedspolitikken;

13. efterlyser holistiske regionale miljøstrategier for at sikre en bæredygtig udvikling og afbøde konsekvenserne af klimaændringer ved at støtte omstillingen til vedvarende energikilder, biodiversitet og klimatilpasning; mener, at disse regionale strategier bør støtte aktivt medborgerskab, projekter, som lokale har taget initiativ til og har ejerskab over, og bør fremme samarbejdet mellem regionerne, herunder via grænseoverskridende projekter; opfordrer Kommissionen til at yde støtte til og fremme samarbejdet mellem regionerne og udvekslingen af ekspertise og bedste praksis; understreger vigtigheden af at overholde partnerskabsprincippet i al programmering, gennemførelse og overvågning af EU's samhørighedspolitik og af at etablere et stærkt samarbejde mellem regionale og lokale myndigheder, borgere, NGO'er og interessenter; understreger, at offentlige høringer bør være grundige og meningsfulde samt sikre lokalsamfunds og interessenters aktive og repræsentative deltagelse i beslutningsprocessen med henblik på at inspirere til ejerskab af beslutninger og planer, initiativer og deltagelse i foranstaltninger; understreger betydningen af lokalt styrede initiativer og projekter, der bidrager til klimaneutralitet;

14. mener, at samhørighedspolitikken bør bidrage til gennemførelsen af verdensmålene for bæredygtig udvikling (SDG), Parisaftalen om klimaet, konventionen om biologisk diversitet og den europæiske grønne pagt for at kæmpe mod klimaændringer navnlig ved hjælp af en effektiv, gennemsigtig, omfattende, resultatorienteret og resultatbaseret metode til overvågning af klimaudgifterne, der tager hensyn til klimaændringernes negative indvirkninger på alle mennesker og regioner i EU; opfordrer til, at denne fremgangsmåde anvendes i alle programmer under den flerårige finansielle ramme og den europæiske genopretningsplan, herunder de grundlæggende infrastrukturer i nøgleøkonomierne som produktion og energiforsyning, transportsektoren, vand- og affaldsforvaltning samt offentlige bygninger; mener, at der kan være behov for yderligere tiltag i tilfælde af utilstrækkelige fremskridt med hensyn til at nå Unionens klimamål;

15. understreger de lokale og regionale myndigheders centrale rolle med hensyn til at opnå en retfærdig omstilling til en klimaneutral økonomi for alle med social, økonomisk og territorial samhørighed i centrum og opfordrer til øget anvendelse af grønne og blå investeringer og innovation under samhørighedspolitikken samt til øget anvendelse af naturbaserede løsninger; understreger, at der er behov for større synergier mellem forskellige finansieringskilder på EU-plan, nationalt og regionalt plan samt stærkere forbindelser mellem offentlig og privat finansiering for at øge effektiviteten af regionale miljøstrategier i kampen mod klimaændringer; minder om, at denne proces ikke vil være mulig uden et stærkt fokus på færdigheder; mener, at regionale miljøstrategier også bør være rettet mod at øge den administrative kapacitet i de lokale og regionale institutioner og mod at udvikle deres potentiale som katalysatorer for den økonomiske, sociale og territoriale konkurrenceevne;

16. understreger, at lokalsamfunds- og borgerinitiativer kan udgøre en stærk støtte for den økologiske omstilling såvel som for modvirkning af og tilpasning til klimaændringer, og at lokale aktionsgrupper og Leader-programmet kan være de vigtigste redskaber til at opnå dette; opfordrer derfor medlemsstaterne og regionale myndigheder til at koordinere disse programmer med deres regionale miljøstrategier;

17. understreger vigtigheden af konceptet om intelligente landsbyer med hensyn til at håndtere EU's klimarelaterede udfordringer og hilser dets integration i EU's fremtidige fælles landbrugspolitik og samhørigheds- og regionalpolitik velkommen; fastholder, at medlemsstaterne bør medtage de intelligente landsbyer i deres programmer for gennemførelsen af EU's samhørighedspolitik på nationalt og regionalt niveau samt i deres nationale strategiske planer for den fælles landbrugspolitik, hvilket forudsætter, at der udarbejdes strategier for intelligente landsbyer ([15]) på nationalt plan; understreger Leader/CLLD-modellens rolle i forbindelse med gennemførelsen af strategierne for intelligente landsbyer, som bør have et stærkt fokus på digitalisering, bæredygtighed og innovation;

([15]) Artikel 72, litra b), (ændringsforslag 513) i Europa-Parlamentets holdning ved førstebehandlingen af forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om regler for støtte til strategiske planer, der udarbejdes af medlemsstaterne under den fælles landbrugspolitik og finansieres gennem Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 (vedtagne tekster, P9_TA(2020)0287).

18. påpeger, at EU's makroregionale strategier bør bidrage til at opbygge samarbejde, som har til formål at løse regionale problemer, der er forbundet med modvirkning af og tilpasning til klimaændringer, og at de derfor bør tages i betragtning, når der vedtages nye programmer, da en integreret tilgang og strategisk planlægning er af største betydning;

19. opfordrer til, at miljøkriterierne, de sociale kriterier og kriterierne for bevarelsen af naturarven vægtes lige så højt som de økonomiske kriterier i vurderingen af et projekts støtteberettigelse, særligt når det drejer sig om projekter, som vedrører kultur- og naturarven;

20. understreger behovet for at støtte projekter, der forbinder videnskab, innovation og borgerskab, sådan som det nye europæiske Bauhaus-projekt, der er centreret omkring kulturens og arkitekturens modstandsdygtighed over for klimaforandringerne;

21. minder om, at vellykkede regionale miljøstrategier også afhænger af robuste forsknings- og innovationspolitikker, også på lokalt og regionalt plan; opfordrer til samarbejde mellem lokale myndigheder, forskningsinstitutioner og virksomheder såsom initiativer inden for Det Europæiske Institut for Innovation og Teknologi samt dettes videns- og innovationsfællesskab (VIF'er);

22. opfordrer Kommissionen til at overvåge og offentliggøre rapporter ved hjælp af en fælles standard for alle medlemsstater om de nationale regeringers og de lokale og regionale myndigheders fremskridt i bekæmpelsen af klimaændringer på alle niveauer samt til at vurdere de indbyrdes forbindelser mellem miljøpolitikker og økonomien; understreger, at de lokale og regionale myndigheder på nationalt niveau bør inddrages effektivt i vurderingen af klimaforandringspolitikker i forbindelse med det europæiske semester; understreger behovet for at øge effektiviteten og komplementariteten af ESI-fondene samt EU's andre programmer og instrumenter såsom ELFUL, EHFF, LIFE, Horisont Europa og Et Kreativt Europa i indsatsen for at bekæmpe klimaændringerne; opfordrer medlemsstaterne til at sikre denne komplementaritet ved at muliggøre en ambitiøs territorial anvendelse af deres nationale genopretningsplan under inddragelse af alle relevante aktører i regionerne; opfordrer endvidere medlemsstaterne til at udstede en regelmæssigt ajourført resultattavle, som måler den territoriale indvirkning af nationale og europæiske genopretningsforanstaltninger, og til at være særligt opmærksomme på disse foranstaltningers bidrag til kampen mod klimaændringer;

23. støtter aftalen om den flerårige finansielle ramme for 2021-2027, som tilstræber at undgå skadelige subsidier, støtter en fuldstændig udfasning af både direkte og indirekte subsidiering af fossile brændstoffer senest i 2050, sikrer overordnede finansierings- og programprioriteter, der afspejler klimanødsituationen, og bidrager til integration af klimaindsatsen samt til opnåelsen af et overordnet mål om, at mindst 30 % af udgifterne i EU-budgettet skal støtte klimamål, hvilket betyder, at næsten 547 mia. EUR i nye finansielle EU-midler vil blive stillet til rådighed for den grønne omstilling; understreger betydningen af at følge principper såsom FN's mål for bæredygtig udvikling, en retfærdig og socialt inklusiv omstilling, et juridisk bindende klimarelateret udgiftsmål på 30 % samt et udgiftsmål for biodiversitet på 10 % inden udgangen af programmeringsperioden i forbindelse med gennemførelsen af samhørighedspolitikken; understreger derfor, at det bør overvejes at vedtage en gennemsigtig, omfattende og meningsfuld sporingsmetode, og at den om nødvendigt bør tilpasses i forbindelse med midtvejsrevisionen af FFR, for så vidt angår både klimarelaterede udgifter og biodiversitetsrelaterede udgifter;

24. påskønner den politiske målsætning 2 i forslaget til den nye forordning om fælles bestemmelser ([16]), som har til formål at få skabt »en grønnere, kulstoffattig omstilling til en kulstofneutral økonomi og et modstandsdygtigt Europa ved at fremme en ren og fair energiomstilling, investering i de grønne og blå økonomier, den cirkulære økonomi, modvirkning af og tilpasning til klimaforandringer og risikoforebyggelse og -styring«; minder om, at Den Europæiske Fond for Regionaludviklings tematiske koncentration for den politiske målsætning 2 vil være bedre tjent med at blive anvendt på regionalt niveau med henblik på at afspejle de forskellige særlige klimarelaterede regionale forhold;

25. konstaterer med tilfredshed, at der er opnået enighed i trilogen om Fonden for Retfærdig Omstilling, herunder om tildeling af yderligere midler fra Next Generation EU og om de to ekstra søjler i mekanismen for retfærdig omstilling, navnlig en dedikeret ordning under InvestEU og en offentlig lånefacilitet, hvilke vil bidrage til at afbøde de socioøkonomiske virkninger af omstillingen til klimaneutralitet for de mest sårbare regioner i EU; understreger, at Fonden for Retfærdig

([16]) Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond Plus, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om finansielle regler for nævnte fonde og for Asyl- og Migrationsfonden, Fonden for Intern Sikkerhed og instrumentet for grænseforvaltning og visa (COM(2018)0375).

25. marts 2021

Omstilling vil være et nyt redskab til at støtte de territorier, der er mest berørt af omstillingen til klimaneutralitet, og til at forebygge, at regionale forskelle vokser; beklager imidlertid, at det supplerende beløb, som Kommissionen har foreslået, er blevet skåret ned med to tredjedele — fra 30 til 10 mia. EUR — i Rådets aftale om Next Generation EU; understreger, at disse nedskæringer er skadelige for opfyldelsen af fondens centrale mål og skaber et supplerende pres på de nationale budgetter; opfordrer medlemsstaterne til at programmere fondene så hurtigt som muligt og opfordrer de berørte medlemsstater til at tage særligt hensyn til regionerne i den yderste periferi i forbindelse med fordelingen af midlerne, da disse er stærkt berørt af klimaændringerne og er udsat for naturkatastrofer såsom cykloner, vulkanudbrud og tørke samt oversvømmelser og stigende vandstande;

26. hilser det velkommen, at REACT EU-programmet fortsætter og udvider krisereaktionerne og krisereparationsforanstaltningerne med yderligere ressourcer til eksisterende samhørighedspolitikprogrammer;

27. bekræfter på ny, at de særlige forhold i alle regioner som defineret i artikel 174 i TEUF skal afspejles fuldt ud i omstillingsprocessen, således at ingen regioner lades i stikken, navnlig ved at fokusere på landdistrikter, områder, som er påvirket af den industrielle omstilling, og regioner, som lider af alvorlige og permanente naturbetingede eller demografiske handicap for at sikre den overordnede harmoniske udvikling af alle områder; mener, at det i denne henseende er nødvendigt at evaluere de særlige forhold, som gør sig gældende for disse regioner, jf. artikel 174 i TEUF, hvis retningslinjerne for statsstøtte revideres; understreger, at der er behov for, at de lokale og regionale myndigheder fuldt ud anvender alle finansieringsinstrumenter (fra det europæiske budget såvel som fra andre europæiske finansielle institutioner såsom EIB) til bekæmpelse af klimakrisen og for at gøre lokalsamfund mere modstandsdygtige, samtidig med at vejen banes for genopretning efter covid-19-pandemien; støtter mere specifikt oprettelsen af yderligere instrumenter, der giver adgang til EU-midler, såsom nyskabende foranstaltninger i byerne under EFRU (artikel 8 af forordning (EU) No 1301/2013) eller det kommende europæiske initiativ for byområder efter 2020 under EFRU/samhørighedsfondsforordningen (artikel 10), navnlig for projekter under den grønne pagt;

28. mener, at innovative, inklusive og bæredygtige løsninger til at styrke landdistrikterne og gøre dem mere attraktive som steder at bo og arbejde bør udgøre et centralt element i forbindelse med gennemførelsen af samhørighedspolitikken;

29. minder om, at regionerne i den yderste periferi i medfør af artikel 349 i EUF-traktaten har en særlig mulighed for at få indført foranstaltninger, der imødekommer deres specifikke behov; opfordrer til, at der bliver afsat tilstrækkelige midler til disse regioner, således at de kan gennemføre den grønne omstilling, samtidig med at de kan tilpasse sig til de klimaforandringer, som i særlig grad rammer dem som følge af deres sårbarhed; opfordrer ligeledes til, at der i regionerne i den yderste periferi oprettes et observationscenter for den bæredygtige udvikling og miljøomstillingen med henblik på at identificere bedste praksis og udvikle bæredygtige løsninger, der kan bruges i kampen mod klimaforandringerne, og som kan indføres og tilpasses i andre regioner i EU;

30. er bekymret over de økonomiske tab, der er lidt i forbindelse med naturkatastrofer og beskadigelser af EU-finansierede infrastrukturprojekter, som skyldes ekstreme vejr- og klimarelaterede forhold; opfordrer til, at der gives støtte til aktiviteter og infrastrukturprojekter, der respekterer klima- og miljøstandarderne, og som er mere modstandsdygtige over for naturens luner;

31. understreger den centrale rolle, som øer, navnlig små øer, og perifere/fjerntliggende regioner kan komme til at spille i omstillingen til klimaneutralitet som innovationslaboratorier for udvikling af ren energi, intelligent mobilitet, affaldshåndtering og den cirkulære økonomi, hvis deres fulde potentiale udnyttes ved hjælp af passende værktøjer, støtte og finansiering, så de kan yde et afgørende bidrag til forskningen i klimaændringer og biodiversitet; minder om, at de bør have adgang til tilstrækkelige økonomiske ressourcer og passende uddannelse med henblik på at skabe integrerede, sektorkoblede og innovative interventioner til bæredygtig infrastruktur og lokal økonomisk udvikling; understreger den vedvarende energis potentiale i randområderne og regionerne i den yderste periferi, hvilket er forbundet med deres geografiske og klimatiske karakteristika;

32. fremhæver behovet for at udnytte resultaterne af initiativer såsom New Energy Solutions Optimisation for øerne (NESOI), Intelligente Øer-initiativet og Ren energi for EU's øer (CE4EUI), som også inkluderer de øer, der har status som oversøiske lande og territorier (OLT), for at sikre en funktionel overgang mellem programmeringsperioderne 2014-2020 og 2021-2027; opfordrer i denne henseende Kommissionen til at udarbejde brugervenlige retningslinjer for regionale og lokale forvaltninger, så de får mulighed for at anerkende og udnytte konsolideret bedste praksis for energiomstilling og dekarbonisering af økonomier; glæder sig over Split-memorandummet, hvori øsamfunds førende rolle i energiomstillingen anerkendes; understreger i denne henseende betydningen af at udveksle bedste praksis og fremme gensidig læring;

33. understreger, at regionale miljøstrategier bør støtte produktion af vedvarende energi og ressourceeffektivitet i landbrugs-, fødevare- og skovbrugssektoren under hensyntagen til disse sektorers konkurrencedygtighed; foreslår, at de relevante myndigheder prioriterer alle muligheder for produktion af vedvarende energi, der er til gavn for miljøet og den regionale økonomi samt for indbyggerne i de relevante regioner; insisterer på, at regionale miljøstrategier bør være særligt opmærksomme på at støtte erstatningen af fossilintensive materialer med vedvarende og biobaserede materialer, som stammer fra land- og skovbrug, da disse to sektorer både udleder CO_2 og fungerer som CO_2-dræn; understreger, at bæredygtig og naturnær skovforvaltning er vigtigt for den løbende drivhusgasoptagelse fra atmosfæren og også giver mulighed for at levere vedvarende og klimavenlige råmaterialer til træprodukter, der oplagrer kulstof og kan fungere som erstatning for fossilbaserede materialer og brændsler; understreger, at skovenes tredobbelte rolle (dræn, oplagring og erstatning) bidrager til at reducere kulstofudledningen i atmosfæren og samtidig sikrer, at skovene fortsætter med at vokse og levere mange andre tjenester og derfor bør være en del af de regionale miljøstrategier;

34. understreger, at alle sektorer skal være repræsenteret og støttes i omstillingen til klimaneutrale industriprocesser og derved bidrage til Unionens bæredygtighed, samtidig med at den internationale konkurrenceevne skal bevares, og den økonomiske, sociale og territoriale sammenhæng mellem forskellige europæiske regioner bevares; fremhæver den strategiske rolle, som vedvarende, bæredygtig og decentraliseret energi spiller for udviklingen af regioner og deres virksomheder, navnlig SMV'er; er af den opfattelse, af effektive regionale miljøstrategier også vil være til gavn for turistsektoren, eftersom de kan hjælpe med at øge mange europæiske regioners tiltrækning som bæredygtige destinationer og mere generelt kan fremme en ny form for ansvarlig og bæredygtig turisme;

35. fremhæver, at der bør tages hensyn til reduceringen af arealanvendelsen, især arealbefæstelsen, som et vigtigt beslutningskriterium i forbindelse med gennemførelsen af samhørighedspolitikken samt regionale miljøstrategier, for at opretholde jordens potentiale og mangfoldige funktioner i forbindelse med bekæmpelsen af klimaforandringerne (vand- og CO_2-lagring, filtrerings- og bufferfunktioner samt funktioner til omformning af stof, fødevaresikkerhed, produktion af biogene ressourcer), hvor det er muligt;

36. understreger behovet for, at energibeskatningsdirektivet ([17]) revideres i overensstemmelse med princippet om, at forureneren betaler, for at fremme bæredygtige energikilder på bekostning af fossile brændstoffer senest i 2025, idet der skal lægges særlig vægt på de sociale følger;

37. understreger, at kønsmainstreaming bør gennemføres og integreres fuldt ud som et horisontalt princip i alle EU's aktiviteter, politikker og programmer, herunder i samhørighedspolitikker;

38. glæder sig over fremlæggelsen af strategien om en »renoveringsbølge for Europa« som en af de afgørende strategier, der skal bidrage til at gøre Europa klimaneutral senest i 2050; understreger behovet for at bekæmpe energifattigdom gennem et program for bygningsrenovering rettet mod sårbare husholdninger og lavindkomsthusholdninger som en del af et bredere europæisk strategi for bekæmpelse af fattigdom;

39. opfordrer til, at den opdaterede handlingsplan for den cirkulære økonomi fortsætter med at støtte overgangen til en cirkulær økonomi, der er orienteret mod genanvendelse og reparation, for at fremme ressourceeffektivitet, og til fremme bæredygtigt forbrug ved at give forbrugerne informationer om produkternes holdbarhed og reparerbarhed gennem obligatorisk mærkning, udover at tilbyde en tilstrækkelig retlig ramme og et sæt konkrete, vidtrækkende og ambitiøse foranstaltninger, som skal fremme den cirkulære økonomi på EU-plan; understreger, at det er af afgørende betydning at etablere og styrke regionale økonomiske kredsløb, især kredsløb baseret på biogene råstoffer fra land- og skovbrug, for at generere en bæredygtig vækst og grønnere arbejdspladser; understreger det presserende behov for yderligere at støtte principperne om cirkulær økonomi og prioritere affaldshierarkiet; opfordrer til, at der udarbejdes lokalplaner for den cirkulære økonomi, og at de lokale og regionale myndigheders offentlige indkøb gøres grønne og ambitiøse, hvad angår bæredygtigheden af produkter og tjenesteydelser, med henblik på at styrke EU's industrielle modstandsdygtighed og strategiske uafhængighed;

([17]) Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet (EUT L 283 af 31.10.2003, s. 51).

25. marts 2021

40. opfordrer til yderligere investeringer i bæredygtig mobilitet såsom jernbaner og bæredygtig mobilitet i byerne for grønnere byer med bedre livskvalitet for borgerne;

41. glæder sig over Den Europæiske Investeringsbanks (EIB's) bestræbelser på at revidere sin udlånspolitik på energiområdet og afsætte 50 % af sine operationer til klimaindsatsen og miljømæssig bæredygtighed; opfordrer EIB til at forpligte sig til en bæredygtig omstilling til klimaneutralitet og samtidig rette opmærksomheden mod de regioner, der er hårdest ramt af omstillingen;

42. fremmer en stærk involvering af mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder (MSMV'er) i omstillingsprocessen samt i udformningen og gennemførelsen af de regionale miljøstrategier, da disse aktører ikke kun er velforankrede i den lokale erhvervsstruktur, men også vil blive påvirket af politikken vedrørende den grønne pagt; mener, at det er afgørende at hjælpe MSMV'er med at gribe de muligheder, som ligger i den miljømæssige omstilling, gennem skræddersyet støtte i opkvalificerings- og omskolingsprocessen;

43. opfordrer Kommissionen til at anvende den højest mulige klimaambition som benchmark for udkast til udgiftsplaner;

44. fremhæver Kommissionens forslag i EU's biodiversitetsstrategi for 2030 om, at byer med flere end 20 000 indbyggere skal udarbejde planer for en grønnere by med det formål at anlægge biologisk mangfoldige og tilgængelige byskove, parker og haver, bylandbrug, grønne tage og vægge samt plante træer langs veje; gentager dette tiltags positive indvirkning på mikroklimaet og sundheden i byerne, navnlig for sårbare grupper; tilskynder til, at dette tiltag iværksættes, og opfordrer til, at politiske, lovgivningsmæssige og finansielle redskaber til gennemførelse af det mobiliseres;

45. opfordrer til, at der oprettes effektive regionale og interregionale samarbejdsmekanismer på området forebyggelse af naturkatastrofer, herunder en reaktionskapacitet, forvaltning og gensidig bistand i tilfælde af katastrofer;

46. opfordrer til, at samhørighedspolitikken får en større rolle med hensyn til at støtte risikoforebyggelsesindsatsen med henblik på at tilpasse sig til de nuværende og fremtidige virkninger af klimaændringer på regionalt og lokalt plan;

47. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Regionsudvalget og medlemsstaterne.